

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (jud. M. Chiperi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. D. Manole, L. Popova, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Iulia Sîrcu

Judecători:

Luiza Gafton, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de RI,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de RI împotriva RL cu
privire la încetarea achitării plății pensiei de întreținere fostei soții,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de RI și menținută hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 18
octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2015, RI s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către RL
privind încetarea achitării plății pensiei de întreținere fostei soții.

În motivarea acțiunii a menționat că prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 15
mai 2014 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014, prin care a fost
menținută hotărârea sus numită a fost obligat să achite pârâtei RL pensie de întreținere
lunară în mărime de 1 000 lei începând cu 12 martie 2014, însă prin ordinul nr. xxxx
ef din xx xxxx xxxx emis de șeful adjunct al Inspectoratului General de Poliție a
Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, în privința sa a fost suspendat
contractul individual de muncă. Până la momentul suspendării din funcție a altă sursă
de existență materială nu a avut și nici la moment nu are. Suspendarea din funcție
influențează grav starea familiei sale din punct de vedere material, deoarece nu are altă
sursă de existență materială și este în imposibilitate de a achita pensia de întreținere
pârâtei LR.

În urma concretizării cerințelor, cere reclamantul RI încetarea achitării plății
pensiei de întreținere fostei soții.

Prin hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 18 octombrie 2016 acțiunea înaintată de RI a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017 a fost respins apelul declarat de RI și menținută hotărârea primei instanțe din 18 octombrie 2016.

La data de 05 iulie 2017 RI a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe din 18 octombrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi anulată.

Susține că instanțele inferioare nu au apreciat că potrivit art. 110 din Codul Familiei, în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți s-a schimbat, instanța judecătorească, luând în considerare și alte circumstanțe importante ale părților, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreținere sau să-l scutească pe debitorul întreținerii de la plata acesteia.

Afirmă că instanțele inferioare nu au reținut că la 13 iulie 2015, prin ordinul nr. xxx al Inspectoratului General al Poliției reclamantului i-a fost suspendat contractul individual de muncă. Suspendarea din funcție influențează grav starea sa materială, fiind în imposibilitate de a achita pensie de întreținere intimatei RL.

Relevă că în cadrul ședinței de judecată intimata a specificat că activează peste hotarele țării. Mai mult ca atât, în urma partajării averii în devălmășie, LR a primit suma de xxx lei și afacerea antreprenorială.

Consideră că de către instanțele inferioare nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 28 aprilie 2017 (f.d.186), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat la data de 05 iulie 2017, se consideră depus în termen (f.d.187-193).

La data de 02 august 2017, în adresa intimatei a fost expediată pentru cunoștință copia recursului cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Până la examinarea cauzei, RL nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului declarat de RI, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei Curții de Apel, prin prisma prevederilor secțiunii a II-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligației delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanțele inferioare, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de RI.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de RI, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Luiza Gafton

Nicolae Craiu